Esőernyők gyári árakon

I. Cloth 7 pengő, féliselyem 10 pengő, féliselyem japán forma 11 pengő, szines divat esőernyők rendkivüli olcsó árakon

Pollák Testvérek

esőernyők gyári lerakataiban 907

Szeged, Csekonics u. és Széchenyi tér.

Hubay Jenő a városi zenekarról.

(A Délmagyarország munkatársától.) A városi zenekar kérdése Szegeden ugyancsak gyorsan lekerült a napirendről. Ezzel szemben más városokban, például Miskolcon most már rövidesen megalakul a városi zenekar. Érdekes és perdöntő is ebben az ügyben, amelynek most Szegeden kesernyés izü aktualitása van, hogy a közelmultban Miskolcon járt *Hubay* Jenő, aki városi zenekar megalakitásáról a következőket mondotta:

— Ilyen zenekarnak a megalakitása

rendkivüli lehetőségeket nyit meg a város zenei életében.

Kitünően megszervezett zenekar nélkül nivós operaelőadásokat nem lehet rendezni. Ez a zenekar nemcsak a szinház operaelőadásainak nivóját emelné, hanem szerepelhetne az egyházi életben, rendezhetne szimfónikus hangversenyeket is, azonkivül az olasz staggionék mintájára bejárhatná a vidéket is és igy *fontos zenei centrummá* tehetné Miskolcot. Különös jelentőséget ad még müködésének az a körülmény, hogy lehetővé tenné a szinház számára állandó operatársulat megszervezését. Ha állandó operatársulat volna, ez esetben az akadémiáról kikerülő fiatal énekesek, akik kezdetben a fővárosban nem tudnak érvényesülni, elhelyezkedést nyerhetnének. Hiszen látjuk, hogy a fiatal müvészek, akik itt nem érvényesülhetnek, külföldre mennek és rendszerint örökre elvesznek a magyar kultura számára. De a magyar dalmüirodalom fellendülését is maga után vonná egy állandó operatársulat szervezése. Eddig jóformán csak egy-két dalmüvünk van, mert azok 10—15 évig hevernek az igazgatók fiókjában és amikor előadásra kerülhetnének, már elvesztik hatásukat.

Elmondotta még Hubay Jenő, hogy

a városi zenekar megszervezésére vonatkozó memorandumot ő maga személyesen fogja átadni a miniszternek

és minden befolyását latba veti, hogy a zenekar a legrövidebb időn belül megalakulhasson.

Japánok a párisi Szinházünnepen.

Páris, junius hó.

A Nemzetközi Szinházünnep junius 10-én nyilik meg a Theatre-, a Comédies és a Studio des Champs-Élyséesben. Május közepe óta lázas iramban próbálunk. Gémier két darab főszerepét vállalta magára, az egyik H. R. Leonarmand: Számumja, a másik egy japán darab, Okamoto Kids, XVI-ik századbeli szerző: Az álarcszobrász cimü tragédiája. A darabot Kuni Matsuo és Steinilber Oberlin forditása után Albert Keym és Albert Meybon adoptálták. A diszleteket Foujita, a Párisban élő világhirü japán festő tervezi. A főbb szerepeket Gémier mellett, Richard-Willm (a Haltyu trónörököse), Robert Got, Rachel Berendt, Germaine Cavé és Lucy Langier játszák.

A darab tartalma a következő: Egy számüzött herceg Japán leghiresebb álarcszobrászát (Gémier) megbizza képmásának elkészitésével. A szobrász megigéri, hogy legkésőbb tavaszra befejezi a kért müvet. De immár ősz van, a herceg eljön a szobrász mütermébe és követeli az álarcot. A szobrász szabadkozik: még nem készült el, nem is tudja, mikor készül el, elveszitette tehetségét, az ujjai nem engedelmeskednek. A herceg haragralobban, de kettőjük közé lép a szobrász lánya és bevallja, hogy az álarc már rég elkészült. Behozza és megmutatja. A herceg és kisérete meglepetve szemlélik a mestermüvet, csak a szobrász hangoztatja egyre, hogy az álarc rossz, hogy az álarcot ujra kell kezdenie, mert a képmás nem él. Egy halott vonásai merevedtek meg ebben az álarcban — mondja —, a szem tekintete megtört és akárhogy iparkodom, nem tudom a te arcodnak elevenségét a holt anyagba lehelni. A herceg mégis magával viszi az álarcot és magával viszi a szobrász lányát is, (a darab a XIII-ik században játszódik!) A szobrász szét akarja törni minden müvét, mert nem hisz többé tehetségében.

A második fölvonás: nagy kerti ünnep. A herceg és a szobrász lánya a legnagyobb boldogságban élnek és egy végtelenül finom szerelmes jelenetben terveket szőnek. Mennyi poézis, milyen lehelletszerü lira remeg ebben a jelenetben, ahol csók helyett (Japánban nem csókolódznak!) apró és bánatos szerelmes verseket rebegnek egymásnak a fiatalok! A herceg ellenségei katonákat küldenek a számüzött elpusztitására. A lány meg akarja menteni szerelmesét, fölölti tehát az álarcot és igy a katonák őt támadják meg a herceg helyett. Halálos sebbel vánszorog apja házáig, ahol mindenki a hercegnek véli, csak az apja látja meg, hogy a herceg arca nem az igazi, hanem az ő müve, az álarc. Leemeli a maszkot és megdöbbenve ismeri föl haldokló lányát. A herceg hű kisérője érkezik és hirül hozza, hogy az áldozat kárbaveszett, mert a menekülő herceget megölték. A lány agonizálni kezd, az apa pedig a halálhir hallatára büszkén fölemelkedik, ráeszmél müvészetének nagyságára, hiszen az élő ember vonásaiban is meglátta a halált. Az alkotásvágy ellenállhatatlan erővel lobog föl benne ujra, minden földi dolog, herceg, élet, halál, jelentéktelennek tünik föl előtte, csak a müvészet fontos, az örök, a halhatatlan müvészet! Szerszámokat hoz elő és mintázni kezdi agonizáló lányának átszellemült arcát, hogy átmentse az örökkévalóságba utolsó mosolyát és a haldokló végső hörgései belevegyülnek a kalapács és a véső hangos csattogásába.

Izgalmas dialógusokkal fölépitett, erős akcióju dráma az álarcszobrász. Gyökeresen különbözik tehát a japánok ősi müfajától, a No-drámáktól. A Nok-ban ugyanis tulnyomó az epikai és a lirai elem, a cselekményt elmondják és éneklik, sőt eltáncolják, ahelyett, hogy eljátszanák. Az álarcszobrászban minden elbeszélés eleven párbeszédekbe olvad föl, akárcsak Ibsennél pl. a Solnessben. A két részre (bevezető beszédek és szinpadi akció) osztható Nok-kal szemben az álarcszobrász szerkezete egységes és egyenes irányban halad a tragikus befejezés felé. Meglepő a darab problémáinak frissessége, modernsége, a japán szobrász kételkedéseiben és vergődéseiben, mintha a mai müvész és a mai müvészet égető problémáit látta volna meg előre a szerző.

A próbákon jelen vannak a Szinházünnepre kiküldött japán müvészek is, akik nemzeti táncokat és No-részleteket mutatnak majd be. Ellenőrzik a mozdulatokat, az üdvözléseket stb. Gémier minden nagyobb jelenetnél megkéri valamelyiket, hogy játsza elő a szobrász szerepét japánul. És a japán szinész teljesen merev arccal, de zokogástól fuldokló hangon, a legfinomabb lélekárnyalatokat is kifejező tekintettel és a legaprólékosabban kidolgozott mozdulatokkal eljátsza a jelenetet. A mozdulatlanarcu játék nemcsak a japán temperamentum következménye, hanem szinpadi tradició is egyben. Mikor a japán szinészek az álarcot levetették, azaz, hol álarccal, hol csupasz arccal mutatkoztak, az álarc mozdulatlanságát megőrizték arckifejezésükben. Igy válik érthetővé, hogy a darabban, mint vélhették az álarcot a herceg igazi arcának. Az arc mozdulatlanságából következik a test kifejező képességének fölfokozása. Minden apró mozdulatnak megvan a maga századokon keresztül kifejlődött és megmerevedett jelentősége. Mást jelent a karbafont kéz, mást, ha a homlok a földet érinti és igy tovább. Gémier példáján fölbuzdulva Berendt, a női főszereplő is megkéri a szinészt, hogy játsza el a haldokló lány jelenetét. A szinész hozzákezd és elváltoztatott, magasan éneklő női hangon beszélve ugyanolyan tökéletességgel alakitja a nőt, mint az előbb a szobrászt. Mikor meghal, hátatfordit a közönségnek és ugy mutatja arcát az utolsó mosolyt mintázó szobrásznak.

— De hiszen — mondja neki Gémier —, igy a közönség nem látja a legfontosabbat, a halál pillanatában átszellemült, fájdalmasan mosolygó arcot.

— Nem is szabad, hogy lássa — válaszol a japán —, a halál pillanatának visszatükröződése az arcon tulságos an borzalmas embertársaink számára.

A japán sohasem feledkezik meg embertársairól. A borzalmast eltitkolja s a nagy emberi szenvedéseket is szebben, a gyönyörködtető müvészet formájában közli, nehogy fájdalmat és szomoruságot érezzen a közönség, hanem inkább örömet, a szenvedés és a halál ábrázolása is a tiszta müvészet élvezésének fölemelő és tettreserkentő örömérzetét keltse.

Hont Ferenc.

Marek mérnök 240.000 shillinget kap a biztositó társaságtól.

(Budapesti tudósitónk telefonjelentése.) Bécsből jelentik: Marek Emil mérnök, akinek szenzációs öncsonkitási pörével hosszu heteken át foglalkozott az osztrák közvélemény, ma az Anglo—Danubius biztositó társasággal, amelynél annak idején biztositotta magát, egyezséget kötött, amelynek értelmében Marek a társaságtól *240.000 shillinget* kap. Mareket — mint emlékezetes — az esküdtszék a biztositási csalás vádja alól *felmentette.*

A
DÉLMAGYARORSZÁG KÖLCSÖNKÖNYVTÁRA

Kölcsönkönyvtárunkba a következő uj könyvek érkeztek:

Guy de Maupassant: Miss Harriet
Pásztor Árpád: Gina és Rozamunda
Fodor József: Lihegő erdők
Farkas Jenő: Sötét az ég
Colette: Cinci meghal
Balla Vilmos: Kávéforrás. (Régi pesti hávéházak legendái)
Colette: Mitson kisasszony
Pierre Benoit: A mosolygó szobor

Előfizetési dij havonkint 1·60 pengő, lapelőfizetőknek 1 pengő, fiszviselőelőfizetőknek 80 fillér, heti előfizetőknek 16 fillér.

Nyomdaszolga
felvétetik a
Délmagyarország-nyomdába.

Szombaton és vasárnap záróra 4-kor a Kis-Kassban.